

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்:

ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

முனைவர் சு.சிவசந்திரகுமார்
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத் துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்
வேலூர் மாவட்டம்.

கட்டுரை பெறப்பட்டது : 15.04.2018

ஏற்கப்பட்டது : 03.05.2018

முன்னுரை

தொல்காப்பியரின் வரிவடிவக் கோட்பாட்டையும் தமிழிக் கல்வெட்டாவணங்களையும் எழுத்தியல் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு அணுகும் போது இவ்விரு சான்றுகளும் தம்மளவில் வரிவடிவ அடிப்படையில் ஒத்துக் காணப்படவில்லை. தொல்காப்பியர் எழுத்துக்களுக்கான (Letters) வரிவடிவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். எல்லா எழுத்துக்களுக்கான வரிவடிவங்களையும் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், குறிப்பிட்ட சில எழுத்துக்களுக்கான வரிவடிவம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியர் எழுத்துக்களை உயிர், மெய், சார்பு என்ற மூன்று வகையாகப் பகுத்துள்ளார். மேலும் உயிர் எழுத்துக்களில் எகர, ஓகரம் புள்ளி பெறும்

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்: ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

- முனைவர் சு.சிவசந்திரகுமார்

என்றும் மெய்யெழுத்துக்களில் எல்லா மெய்யெழுத்துக்களும் புள்ளி பெறும் என்றும், சார்பெழுத்துக்களில் குற்றியலுகரம் புள்ளிபெறும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், இம்முறைகள் தமிழிக் கல்வெட்டாவணங்களில் முழுமையாகப் பின்பற்றப்படவில்லை.

தொல்காப்பியர் புள்ளிபெறும் எழுத்துக்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ள உயிர்(எகரம், ஓகரம்) மெய்(ககரம் முதல் னகரம் வரை), சார்பு(குற்றியலுகரம்) போன்ற எழுத்துக்களின் விதிமுறை முழுமையாகத் தமிழிக் கல்வெட்டாவணங்களில் பின்பற்றப்படாமல், புள்ளி பெற்றும், புள்ளி பெறாமலும் பாடபேதங்களுக்கு உரியனவாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம் தொல்காப்பியரின் மூலப்பாடத்தை எழுத்தியல் அடிப்படையில் உள்வாங்கிய உரையாசிரியர்களின் உரைவேறுபாடுகளே ஆகும். எனவே, தொல்காப்பியர் விதியாகக் குறிப்பிட்டுள்ள எழுத்துக்கள் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு முறையில் அதாவது புள்ளி பெற்றும், புள்ளி பெறாமலும் காணப்படுகின்றன. ஒரு நீர்மைத்தான போக்கினைக் கல்வெட்டுப் பகுதிகளில் காண இயலவில்லை. எழுத்தியல் அடிப்படையில் அகப்புறச் சான்றுகளுக்கு இடையிலுள்ள பொருத்தமின்மை எழுத்து என்றால் என்ன என்ற வினாவை எழுப்புகின்றது.

தொல்காப்பியர் 'எழுத்து' என்பதற்கான வரையறையை எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. உரையாசிரியர்கள் எழுத்து என்பதற்குரிய வரையறையால் வேறுபடுகின்றனர். இளம்பூரணரைப் பொறுத்த வரையில் 'எழுத்து' என்பது வரிவடிவத்தையே குறிக்கின்றது. இளம்பூரணர் உயிர், உயிர்மெய், மெய் ஆகிய மூன்றையும் எழுத்து என்பதாகக் கொள்ளலாம் என்றுரைப்பார். நச்சினாக்கினியர் உயிர், உயிர்மெய் ஆகிய இரண்டு மட்டுமே எழுத்தாகும் என்பதாகக் கருதுகின்றார். அவர் மெய்

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்: ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

என்பதை எழுத்தாகக் கொள்ளவில்லை. மேலும் எழுத்தினை வரிவடிவமாகக் கொள்ளாமல் அசையாகவே கொண்டுள்ளார். தொல்காப்பியம் மூலநூலே ஆயினும் அதற்கான உரைவேறுபாடுகள் ஏராளம்; என்பதை இவ்விரு உரைகாரர்களின் எழுத்து என்பதற்கான வரையறை போன்றவை மெய்ப்பிக்கின்றன.

எழுத்தின் வரிவடிவம் (*letter*), அசை(*syllable*) போன்றவை மொழியறிதலின் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டால் அதன் இறுதி நிலை அகராதியறிதல் என்பதாகக் கொள்ளலாம். வகை, தொகை, விரி எனும் வகைமையில் முதலிரு கூறுகளும் மரபார்ந்த அகராதியின் உள்ளடக்கங்களாகும். பழந்தமிழ் நூல்களின் மூலப்பிரதியணுக உரையாசிரியர்கள் அல்லாது அகராதிகளும் அனுகூலமாகின்றன. சங்க இலக்கியங்களுக்குத் தொல்காப்பிய உரியியல் நூற்பாக்களைச் சான்றாக்கலாம்.

ஓலைச் சுவடியிலிருந்து படியெடுக்கப்பட்ட இலக்கியங்களுக்கான இலக்கணத்தைப் பழங்கால இலக்கண நூல்கள் கொண்டு அறியலாம். ஆயின், இதே காலத்தையொத்த பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுக்களின் சொற்பயன்பாடு அறிய இவ்விலக்கண நூல்கள் துணை புரியுமா என்பது ஐயமே. பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுக்களைப் பொருத்த வரையில் அதிகமான பாடபேதங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன.

பாடபேதங்கள் வாசிப்புக் கோட்பாடு தொடர்புடையன. அகராதித் தொகுப்பு என்பது ஆய்வுத் தரவுகள் அடிப்படையிலானது. ஆய்வுத் தரவுகள் நிரல்படுத்தப்பட்ட அகராதியொன்று பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுக்களின் பொருள் புரிதலுக்கு மட்டுமின்றித் தொன்மொழி மீட்டுருவாக்கத்திற்கும் இன்றியமையாத தேவையாகும். அதற்கான காரணிகளை நிரல்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்: ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

தொல்வரிவடிவவியலும் தமிழியும்

பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுக்களில் உள்ள 371 வேர்ச் சொற்களையும் பின்வருமாறு அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். அவை,

திராவிடம்	-	256
இந்தோ ஆரியம்	-	101
சந்தேகத்திற்கிடமானவை	-	14

என்று கண்டறிந்துள்ளனர். இவற்றில் இந்தோ - ஆரிய மொழிகளுள் இரண்டு எழுத்து ஒலிகளைத் தவிர்த்த மற்றைய எழுத்து ஒலிகள் சமமான தமிழ் ஒலிகள் மூலமே எழுதப்பட்டுள்ளன. இரண்டு ஒலிகள் மாத்திரமே தமிழ் சாராதவையாகும். மேலும், முக்கியத் தரவாக, பெயர்களாக வந்துள்ள எழுத்துக்களும் தமிழ் ஒலி முறைக்கு இயையவே உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இக்கல்வெட்டுக்களில் உள்ள அனைத்து வினைச் சொற்களும் திராவிடச் சொற்கள் என்று முடிவு செய்துள்ளனர். திராவிடம் தவிர்த்த பிற சொற்கள் பெயர் சொற்களாகவே காணப்படுகின்றன.

தமிழியும் தொன்மொழியும்

பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுக்களில் தொன்மொழிக்கான கூறுகள் காணக்கிடைக்கின்றன. 'தொன்மொழி என்பது மூல மொழியல்ல. குடும்ப மொழிகளின் ஒரு குறிப்பிட்ட வளர்ச்சி நிலையின் மீட்டுருவாக்கமே ஆகும். தமிழ்ப் பழமையான

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்: ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

இலக்கணங்களைக் கொண்ட மொழியானாலும் அதுவும் தொல் திராவிட மொழியின் ஒரு கூறாகும்' என்பார் இரா. கோதண்டராமன்.¹

பழந்தமிழி எழுத்து முறைக்கு முன்னதாக வழங்கி வந்த எழுத்து முறையினைக் 'குறியீடுகள்' எனப் பெயரிட்டுள்ளனர். இக்குறியீடுகள் சிந்துவெளி முத்திரை எழுத்துக்களுடன் தொடர்புடையவை ஆகும். சிந்துவெளி வாசகங்களின்(Texts) மீதான கணினி வழி ஆய்வு மொழியில் (திராவிட மொழிகளில் உள்ளது போன்ற) பின்னொட்டுகளே உள்ளன என்பதையும், இந்திய ஆரிய மொழிகளில் உள்ளது போன்ற முன்னொட்டுகளோ, முண்டா மொழியில் உள்ளது போன்ற இடைநிலை விசுதிகளோ இல்லை என்பதையும் காட்டும். இது வரிவடிவ நிலையில் தமிழின் தொன்மையை உணர்த்துகின்றது.

சொற்பிறப்பியல்; அகராதியும் விடுபாடுகளும்

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் குடும்ப மொழிகளின் தரவுகளைக் கொண்டு மட்டுமே தொகுக்கப் படுபவையாகும். 1961 இல் பர்ரோ எமனோவின் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி வெளியாயிற்று. இதன் இணைப்பு(Supplement) 1968 இல் வெளியாகியது. இவ்வகர முதலியின் இரண்டாம் பதிப்பு 1984 இல் உருவாகியது. கிட்டத்தட்ட 33.000 திராவிடச் சொற்களைக் கொண்டுள்ளதாக இவ்வகரமுதலி திகழ்கிறது.

ஏ.எல் டர்னர் தொகுத்த *A Comparative Dictionary of Indo - Aryan Languages* என்ற அகர முதலியில் திராவிட மொழிக் குடும்பத்திலிருந்து இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தில் 262 சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்: ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி என்பதை எந்த காலத்திலும் ஒரு முழுமையான அகரமுதலி எனக் கருத முடியாது என்பதாகக் குறிப்பிடும் இரா. கோதண்டராமன் திராவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் ஒரு தனிக்குடும்ப மொழியில் வழங்கும் சொற்கள் இடம் பெறாமல் போகவும் வாய்ப்புண்டு என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியென்பது பல்வேறு கிளைமொழிகளில் நிகழும் சொற்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுவதாகும். கிளைமொழி என்பது செவ்வியல் மொழியையும் குறிக்கும் என்பர். இவ்விடத்துப் பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுச் சொற்களையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். தொல்காப்பியரின் தரவுகள் வழக்கும் செய்யுளும் என்பதும் நினைவு கூரத்தக்கது.

கிளைமொழி ஆய்வுகள் மூலம் கிடைக்கும் தரவுகள் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், பிறப்பியல் தன்மையிலான சொற்களின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் காண உதவுமென்பர். இவ்வுருவாக்கத்திற்குப் பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுச் சொற்களின் பங்கு இன்றியமையாததாகும். சான்றாக,

குணக்கு, கிழக்கு எனும் குற்றியலுகரச் சொற்களாகக் காணப்படும் இத்திசைப் பெயர்கள் மக்கள் வழக்கில் கீழ் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளதை இந்தளர் கோழிக்கல் காட்டுகிறது.

இந்தளர் கோழிக்கல் குறிப்பில்

“கீழ்ச் செரிக் கொழி பொற் கொற்றி” என்றுள்ளது. இதனை, ‘கீழ்ச்சேரிக் கோழி பொற் கொற்றி’ என்பதாகக் கல்வெட்டு ஆய்வாளர்கள் வாசித்துள்ளனர். இதனுள் வரும் கீழ் என்ற சொல்லிற்கான இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியர்,

‘கீழ் என் கிளவி உறழ்த் தோன்றும்’

(தொல். புள்ளி மயங்கியல், 395)

என்பதாகப் புள்ளி மயங்கியலில் குறிப்பிடுகின்றார். குணக்கு, குடக்கு ஆகிய திசைப் பெயர்கள் மாறி முறையே கிழக்கு, மேற்கு போன்ற சொற்களாகிவிட்டன.³ இதனை சொல், தன்மை மாற்றம் என்பதாகச் சண்முகம் குறிப்பிடுவார்.

தொல்	சங்கஇலக்கியம்	பக்திஇலக்கியம்
கீழ்	குணக்கு	கிழக்கு
மேல்	குடக்கு	மேற்கு

ஆனால், இதே சொற்கள் பழந்தமிழிக் கல்வெட்டுக்களில் கீழ், மேல் என்பதான மக்கள் வழக்குச் சொற்களாகக் கிளைமொழி சொற்களாக ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளமையைக் காணலாம்.

நிறைவாக

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் இடம் பெறும் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் தொன்மொழி மீட்டுருவாக்கத்தில் பங்குண்டு. அதற்காகக் கிளைமொழியினைக் கணக்கில் கொண்டால் அத்துடன் பழந்தமிழிக் கல்வெழுத்துக்களைக் கணக்கில் தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரமும் தொல் வரிவடிவவியலும்: ஓர் அகராதியியல் நோக்கு

எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அகப்புறச் சான்றுகளை இணைத்துச் சொன்ன ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகராதி நிறைவிற்கு வரும். அதுவே, தொன்மொழி மீட்டுருவாக்கத்திற்கு வழி கோலும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இரா. கோதண்டராமன், திராவிடச் சொற்பிறப்பியல் ஆய்வுக்கு பரீரோ எமனோவின் பங்களிப்பு, புதிய பனுவல் - இதழ் 03, தொகுதி 03, ஜீலை 2011, ப. 33
2. மேலது. பக். 26, 27
3. செ.வை. சண்முகம், இலக்கண உருவாக்கம், ப. 29